

- 2) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 384/96, jest nieważne w tym samym zakresie co rozporządzenie nr 1472/2006.
- 3) W sytuacji takiej jak rozpatrywana w sprawach w postępowaniach głównych sądy państw członkowskich nie mogą oprzeć się na wyrokach, w których sąd Unii Europejskiej stwierdził nieważność rozporządzenia ustanawiającego cła antydumpingowe w zakresie, w jakim dotyczyło ono niektórych producentów-eksporterów, o których mowa w tym rozporządzeniu, w celu stwierdzenia, że cła nałożone na produkty innych producentów-eksporterów, o których mowa we wspomnianym rozporządzeniu i znajdujących się w takiej samej sytuacji jak producenci-eksporterzy, względem których stwierdzono nieważność takiego rozporządzenia, nie są prawnie należne w rozumieniu art. 236 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny. Ponieważ takie rozporządzenie nie zostało cofnięte przez instytucję Unii Europejskiej, która je przyjęła, nie stwierdzono jego nieważności w wyroku sądu Unii Europejskiej ani nie zostało uznane za nieważne przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w zakresie, w jakim nakłada on cła na produkty tych innych producentów-eksporterów, wspomniane cła pozostają prawnie należne w rozumieniu tego przepisu.
- 4) Artykuł 236 ust. 2 rozporządzenia nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż rozporządzenie ustanawiające cła antydumpingowe zostało uznane w pełni lub w części za nieważne przez sąd Unii Europejskiej, nie stanowi nieprzewidzianych okoliczności ani siły wyższej w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014
Dz.U. C 194 z 24.6.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 stycznia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Włochy) – Consorzio Artigiano Servizio Taxi e Autonoleggio (CASTA) i in./Azienda sanitaria locale di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL TO4), Regione Piemonte

(Sprawa C-50/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Dyrektywa 2004/18/WE — Usługi transportu sanitarnego — Ustawodawstwo krajowe upoważniające lokalne organy służby zdrowia do powierzenia zadań w zakresie transportu sanitarnego spełniającym wymogi prawne i zarejestrowanym stowarzyszeniom wolontariackim w drodze bezpośredniego udzielenia zamówienia, bez ogłoszenia o zamówieniu, za zwrot poniesionych kosztów — Dopuszczalność)

(2016/C 106/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Consorzio Artigiano Servizio Taxi e Autonoleggio (CASTA), Galati Lucimorto Roberto – Autonoleggio Galati, Seren Bernardone Guido – Autonoleggio Seren Guido

Strona pozwana: Azienda sanitaria locale di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL TO4), Regione Piemonte

przy udziale: Associazione Croce Bianca del Canavese i in., Associazione nazionale pubblica assistenza (ANPAS) – Comitato regionale Liguria

Sentencja

- 1) Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, które, tak jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, pozwala organom władzy lokalnej powierzyć stowarzyszeniom wolontariackim świadczenie usług transportu sanitarnego w drodze bezpośredniego udzielenia zamówienia, bez jakiegokolwiek ogłoszenia o zamówieniu, o ile ramy prawne i umowne, w których prowadzona jest działalność tychże organizacji, faktycznie przyczyniają się do realizacji celu społecznego, a także celów solidarności oraz efektywności budżetowej.
- 2) W przypadku, gdy państwo członkowskie pozwala organom władzy publicznej korzystać bezpośrednio ze stowarzyszeń wolontariackich w celu wykonania pewnych zadań, organ władzy publicznej, który zamierza zawrzeć umowę z takimi stowarzyszeniami, nie jest zobowiązany na mocy prawa Unii do uprzedniego porównania ofert różnych stowarzyszeń.
- 3) W przypadku, gdy państwo członkowskie, które pozwala organom władzy publicznej korzystać bezpośrednio ze stowarzyszeń wolontariackich w celu wykonania pewnych zadań, upoważnia takie stowarzyszenia do wykonywania działalności gospodarczej w pewnym zakresie, w gestii tego państwa członkowskiego pozostaje ustanowienie ograniczeń, w ramach których ta działalność może być prowadzona. Ograniczenia te muszą niemniej gwarantować, że omawiana działalność gospodarcza będzie miała charakter uboczny w stosunku do całej działalności takich stowarzyszeń i że będzie prowadzona w celu wsparcia ich działalności wolontariackiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 29.3.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 stycznia 2016 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Finanzgericht Düsseldorf, Finanzgericht Hamburg – Niemcy) – CM Eurologistik GmbH/Hauptzollamt Duisburg (C-238/14), Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)/Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14)

(Sprawy połączone C-283/14 i C-284/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (UE) nr 158/2013 — Ważność — Cło antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych pochodzących z Chin — Wykonanie wyroku stwierdzającego nieważność wcześniejszego rozporządzenia — Wznowienie początkowego dochodzenia w przedmiocie ustalenia wartości normalnej — Ponowne nałożenie cła antydumpingowego na podstawie tych samych danych — Okres dochodzenia jaki należy uwzględnić]

(2016/C 106/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf, Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CM Eurologistik GmbH (C-238/14), Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (C-284/14)

Strona pozwana: Hauptzollamt Duisburg (C-238/14), Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14)

Sentencja

Badanie zadanych pytań nie wykazało żadnej okoliczności mogącej mieć wpływ na ważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 158/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. ponownie nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 15.9.2014.